

متن پرسش

سلام: مرحوم علامه تهرانی در کتاب معاد شناسی خود می‌نویسد: «از شخص موثقی شنیدم که می‌گفت: روزی یکی از معممین برای عیادت مرحوم علامه امینی در منزل موقت ایشان که در منطقه پیچ شمیران تهران بود رفته بود. علامه امینی (ره) سخت مریض و به پشت خوابیده بودند. آن شخص ضمن احوالپرسی و صحبت از آقا سؤال کرده بود: اگر انسان به حضرت عباس علیه السلام علاقه و محبت نداشته باشد به ایمان او صدمه می‌خورد؟ علامه متغیر شده و با آن حال نگاهت نشستند و گفتند: به حضرت ابوالفضل علیه السلام که سهل است. اگر به بند کفش من که نوکری از نوکران حضرت ابوالفضلم علاقه و محبت نداشته باشد از این جهت که نوکرم، والله به رو در آتش خواهد افتاد!» نظر استاد درباره ی جمله علامه امینی رحمه الله چیست؟ ممنون میشم اگر از روایات و سیره بزرگان مطالبی در تایید ایشان سراغ دارید بیان فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفت: «شاخه گل هر جا که می‌روید گل است» بالاخره اگر انسان نظر به حقیقت دارد هر جا حقیقت ظهور کند، به همان اندازه نسبت به آن دلبسته است. مشکل آن است که بعضی از دینداران بر مبنای نظر به حقیقت، دینداری نمی‌کنند و بیشتر دینداری‌شان شبیه عضو یک حزب بودن است. موفق باشید